

Šmílův DAF

10. ijar 5770
24. duben 2010

začátek šabatu: 19:50
konec šabatu: 21:03

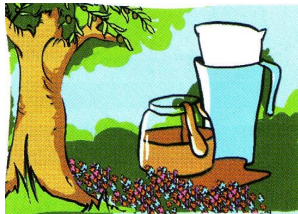
Acharej - Kedošim

Časy pro tento týden

čas tfilin od 4:36 | šma jisrael do 8:10 | mincha od 13:36
západ slunce 20:09 | tři hvězdy 20:45

DAF píše Jan Divecký a vydává pražský rabinát.

Plnou verzi DAFu a kompletní archiv čísel můžete nalézt na www.doopravdy.cz/daf

		
Jom kipur vám bude dnem usmíření. Dnem, kdy se očistíte ze svých hříchů.	Bůh řekl Mošemu: „Bud'te svatí. Čtete své rodiče, dodržujte šabat, neklaňte se modlám.“	Při sklizni obilí, sběru oliv a vinobraní nechte část své úrody chudým a cizincům.
		
Nesmíte krást a lhát. Nezneužívejte mé Jméno! Neproklínejte hluché.	Nepodvádějte, nepomlouvejte. Milujte své bližní jako sami sebe. Dodržujte mé příkazy.	Nechovejte se jako jiné národy, protože vám dávám zemi plnou mléka a medu.

Alijot v kostce

Kohen: Průběh dne Jom kipur v Chrámu (SEDER AVODA) na pozadí osobní tragédie v Aharonově rodině, když během zasvěcování Miškanu zemřeli dva jeho synové – Nadav a Avihu. Ani kohanim nesmějí vstupovat do svatyně mimo výkon své služby. (Další narážka na smrt Aharonových synů.) Celá jomkipurová služba je závislá na veleknězi (KOHEN GADOL) a ten, oblečen do prostých bílých šatů, postupně očišťuje sebe, svou rodinu, koheny a celý „Dům Izraele“. Jedním z úkonů bylo losování dvou identických kozlů, z nichž jeden pak skončil jako oběť a druhému byl sražen vaz v poušti (byl poslán AZAZELOVI, ať už to znamená cokoliv).

Levi: Další podrobnosti jomkipurové bohoslužby. Zákaz obětovat mimo prostor Miškanu. Zákaz zařezávat v Miškanu zvířata pro všední konzumaci.

Šliši: Krev představuje život. Po porážce košer ptáků a nedomestikovaných zvířat (CHAJA), které nemohou být obětovány na oltáři, je povinnost jejich krev zakrýt (KISUJ DAM). Limity sexuálního života (ARAJOT) zahrnující různé blízké příbuzné, cizí manželky, homosexualitu, sodomii či vlastní manželku, je-li NIDA atp.

Revii: Pokračování ARAJOT. Příkaz „být svatí“ (KDOŠIM TIHJU). Úcta k rodičům, dodržování šabatu a dalších micvot. Zákaz modloslužby. Ponechání části úrody (PEA – roh pole) chudým a potřebným. Nemstít se, nepřipomínat cizí vinu. Zákaz křivé a zbytečné přísahy. Povinnost včas vyplácet mzdu najatým dělníkům.

Chamiš: Důležitost spravedlivého soudu. Zákaz pomlouvat a klevetit. Příkaz milovat svého bližního. ORLA – první tři roky jsou plody stromů zakázané požívat. (Čtvrtý rok je povinnost sníst ovoce v Jeruzalémě.)

Šiši: Neutiskujte cizince. Povinnost milovat konvertitu (GER). Povinnost užívat přesné váhy a míry. Zákaz sloužit Molechovi (což byla modla a kult vyžadující lidské oběti).

Švii: Zákaz napodobovat zvyky jiných národů. Další z dualit judaismu - každý Žid je odpovědný sám za sebe a přitom tvoří část celku (KLAL JISRAEL). Zákaz věštění a nekromancie.

Haftara (Amos 9:7-15): To, co činí židovský národ odlišný od jiných, jsou Boží příkazy.

Poznej a chraň

Na prahu velké migrace. Od sedmdesátých let devatenáctého století prudce rostla emigrace ruských Židů, byť díky vysokému přirozenému přírůstku celkový počet Židů v Rusku neklesal, ba mírně stoupal. V naplňování tužby opustit „staré domovy“ hrála hlavní roli sekulární hnutí a různí sekularisté – ať již to byli židovští nacionalisté, socialisté nebo agrární idealisté. A i když mnohé jejich myšlenky pramenily z Tóry, vedly většinou k útoku na tradice, takže Židé vstupovali do nového století rozdělení více než kdy předtím. (Upraveno z B. Weina)

Rabbi Jonathan Sacks: You shall be holy

In his commentary to the command with which our sedra begins - 'You shall be holy, for I, the Lord your G-d, am holy' - Nahmanides makes a famous observation: The meaning is as follows: the Torah has warned us against immorality and forbidden foods, but it permits sexual relations between man and wife, and the eating of certain kinds of meat and wine. Since this is so, a person could think that it is permitted to be passionately addicted to intercourse with his wife, or many wives, and be 'among those who guzzle wine or glut themselves on meat' (Proverbs 23:20) and speak freely of all profanities, since this is not explicitly forbidden. The result is that he will become a scoundrel within the permissible realm of Torah [naval bi-reshut ha-Torah]. Therefore, after listing the specific conduct that is forbidden, the Torah continues with a general command that we practise moderation even in matters which are permitted.

Nahmanides goes on to explain that this is a general feature of Jewish law: detailed examples followed by a general command. Thus in the case of ethics the Torah explicitly forbids certain kinds of conduct, such as theft, robbery, and overcharging in business. But it also contains general rules such as, 'You shall do that which is right and good' (Deut. 6: 18) - which include and going 'beyond the strict requirements of the law' and a willingness, for the sake of equity, to forego the full extent of one's legal rights.

Maimonides arrives at a similar idea, though from a different source: For Lord will establish you as His holy people, as He swore to you, if you keep the commandments of the Lord your G-d, and walk in His ways. (Deut. 28: 9) From this, he inferred (Hilkhot Deot, ch. 1) that we are commanded to develop certain traits of character - to be gracious, merciful, and holy, as G-d is gracious, merciful and holy.

The point is fundamental. To put it technically, Maimonides and Nahmanides oppose halakhic reductivism and positivism. The first, reductivism, is the idea that halakhah [Jewish law] is all there is to Judaism: the belief that if we have obeyed every law in the Shulhan Arukh, we have done all that is required of us. There is nothing else. Judaism is a set of laws, a code of conduct, a choreography of behaviour and no more. The second idea, halakhic positivism, is that Jewish law is a self-contained, self-sufficient system with no underlying logic other than obedience to the word of G-d. It has no further purposes, no ultimate aim, no rationale - at least none that can be known to us.

Maimonides and Nahmanides believed otherwise. They held that there are matters of great religious significance which lie beyond the scope of precise legislation. They cannot be spelled out in terms of exact, exhaustive rules, because life does not obey exact, exhaustive rules. You can keep all the laws of kashrut, implies Nahmanides, and still be a glutton. You can drink only kosher wine and still be a drunkard. You can be faithful to the laws of marriage and still be a sensualist. He calls such a person a naval bi-reshut ha-Torah, meaning, one who is coarse, crude, self-indulgent but who justifies his conduct by claiming, perhaps sincerely, that he is a strict observer of the law. Likewise, Maimonides was concerned to refute the idea that you could be an observant Jew and at the same time arrogant, insensitive, tactless, prone to anger or pride. Both believed that such people profoundly fail to understand the nature of Judaism.

The law itself points to something beyond the law. Nahmanides located this in the command, 'You shall be holy'. Maimonides found it in the phrase, 'and walk in His ways'. Both, however, were convinced that there is a dimension of the moral and spiritual life that cannot be specified in the form of precise legislation. It has to do with self-restraint, moderation, gentleness, sensitivity, and the thousand other forms of emotional literacy which you cannot learn from a book of rules, but only from experience and example.

To be holy, for Nahmanides, or to walk in G-d's ways for Maimonides, is to undergo an extended process in character-formation and moral growth. In this sense, ethics is like art. There are rules for constructing a sonnet, but obeying them does not turn you into Shakespeare. It is also like leadership. There are a few basic rules, but beyond that, leaders have little in common. Halakhah defines the basic parameters of a Jewish life. It is within those parameters that the search for moral wisdom takes place. Halakhah is a necessary but not sufficient condition of a life lived in pursuit of the ideal. That is why we have such works as the Mishnah tractate Avot (Ethics of the Fathers) and why Maimonides composed his Laws of Ethical Character (Hilkhot Deot).

To be conscious of the presence of G-d is to become a different sort of person from one who believes that the physical world is all there is, that there is no authority beyond mere power, and that there is no meaning to existence. There are people who are successful, clever or powerful - but there are also people who are holy, and you can tell it by their demeanour, their way of relating to people. They seem to point to something beyond. That, says Nahmanides, is the challenge in those simple words at the beginning of Kedoshim: 'Be holy'. Holiness is not just what we do but also the kind of person we become.

Sidra v číslech | Aktuality | Pravidelné šiury

29. a 30. paraša v Tóře (z 54), 5. a 6. v knize Vajktra, obsahuje 19 „paršiot“, 6 otevřených, 13 zavřených, skládá se z 144 vět, 2038 slov a 7523 písmen, obsahuje 64 MICVOT, 26 příkazů a 38 zázaků | Mišna: Machširim 3:4 | Daf Jomi: Sanhedrin 71 | 18. den omeru

